Nr. 1. Stanisławów, dnia 1. stycznia 1922 Rok 2

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 150 Mk. Całoroczna prenumerata 3.600 Mk.

Prenumeratę należy przesyłać pod adresem: Kancelarja Prezydjalna Województwa w Stanisławowie.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 Mk., za całą szpaltę 1600 Mk., za stronę 3500 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 40 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy przesyłać pod adresem: KANCELARJA PREZYDJALNA WOJEWÓDZWA W STANISŁAWOWIE.

Treść Działu Urzędowego.

Treść działu nieurzędowego.

Dział urzędowy.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 101 z dnia 17 grudnia 1921 r.

Poz. 725. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 października 1921 r. o czasowem przekazaniu Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego niektórych uprawnień Wydziału Krajowego b. Królewstwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Poz 726 Rozporządzenie Skarbu z dnia 28 października 1921 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych od ubezpieczeń.

Poz 728 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 października 1921 r. w przedmiocie poboru na rzecz Skarbu Państwa, dodatku do podatków gruntowego, podymnego, domowo-klasowego i budynkowego

Poz. 729 Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1921 o podwyższeniu dopłaty (agio) do cła

Poz. 730. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 6 grudnia 1921 roku w przedmiocie ulgi celnej dla masła i sera.

Poz. 731. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 5 grudnia 1921 r w przedmiocie zmiany kompetencji terytorjalnej, niektórych powiatowych urzędów ziemskich

Poz 732 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1921 r. w sprawie opłat za rozpatrzenie film kinematograficznych.

Poz. 733. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 grudnia 1921 w przedmiocie zmian wysokości opłat za czynności urzędów miar na obszarze b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego.

Nr. 102. z dnia 20 grudnia 1921 r.

Poz. 735. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia organizacji sądownictwa.

Poz. 739. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 grudnia 1921 r. o taksie aptekarskiej, oraz o wydawaniu środków leczniczych.

Nr. 103. z dnia 21. grudnia 1921 r.

Poz 741 Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej

Poz. 742. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu i Handlu wszystkich spraw, związanych z marynarką handlową

Poz. 744 Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, używanych na lądzie.

Poz. 745. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1921 w przedmiocie zastosowania postanowień o państwowym podatku dochodowym do osób prawnych

Poz. 746. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1921 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych o wysokości i porządku pobierania opłat za dozór kotłów.

Poz. 747. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1921 r w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Nr. 104. z dnia 23. grudnia 1921 r.

Poz 748 Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowonia obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami

Poz. 749 Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dnia 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie uchwał sejmowych, powodujących wydatki ze Skarbu Państwa.

Poz. 750 Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dnia 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiejszenia ilości władz, urzędów i zakładów państwowych oraz personalu w nich zatrudnionego.

Poz. 751. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. w przedmiocie zmiany § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r o utworzeniu Państwowego Komitetu Radjotechnicznego

Poz. 753. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, żyta i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1921/22 r.

Poz 754. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1921 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzeń z dnia 18 sierpnia 1921 w przedmiocie ulg celnych i z dnia 13 października 1921 r. w przedmiocie ulg celnych dla taśm plecionych ze słomy.

Poz 757. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 grudnia 1921 r o podwyższeniu taksy opłat za roboty fizyczne wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolejí państwowych

Poz 758. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 grudnia 1921 o podwyższeniu i zmianie taksy komisowego, pobieranego przez ajencje celne polskich kolei państwowych.

Poz 759. Rozporządzenie Ministra pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1921 o wykonywaniu w nocy oraz w niedzielę i dni świąteczne robót, poprzedzających produkcję w piekarstwie.

Poz 761. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 15 grudnia 1921 roku w przedmiocie norm szacunkowych zwierząt domowych dla wymiaru podatku procentowego.

Sprostowanie z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 676).

Nr 105. z dnia 29. grudnia 1921.

Poz 762. Ustawa z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

Poz. 763 Ustawa z dnia 2 grudnia 1921 o ustroju i zakresie działania Izb lekarskich.

Poz 764. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 106. z dnia 30. grudnia 1921.

Poz. 767 Ustawa z dnia 2 grudnia 1921 roku o umowach nabycia nieruchomości, sporządzonych na imię osób podstawionych oraz o wykupie majątków sprzedanych z powodu ograniczeń narodowości polskiej.

Poz. 768. Ustawa z dnia 14 grudnia 1921 r w przedmiocie upoważnienia Ministra Skarbu do zaciągnięcia w Polskim Banku Krajowym pożyczki w kwocie 1;000,000.000 Mkp., celem podwyższenia kapitału zakładowego tegoż Banku.

Poz. 769 Ustawa z dnia 14 grudnia 1921 roku w przedmiocie podwyższenia gwarancji skarbu Rzeczypospolitej Polskiej za dopełnienie przez Polski Bank Krajowy zobowiazań, wypływających z wydania obligacji komunalnych. obligacji kolejowych i z tytułu wkładek oszczędności

Poz. 771. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych

Poz 772 Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 14 lipca 920 r w sprawie udzielenia Ministrowi Przemysłu i Handlu nadzwyczajnych pełnomocnictw do uregulowania spraw opałowych

Poz 773. Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie zezwolenia na zbycie lub zamianę nieruchomości, należących do masy likwidacyjnej Krajowego Urzędu Odbudowy w likwidacji we Lwowie

Poz 774 Ustawa z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie przekazania czynności Ministerstwu Aprowizacji

Poz 777. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w przedmiocie odroczenia zapłaty prywatno-prawnych wierzytelności pieniężnych w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie.

Poz. 778. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 października 1921 r w przedmiocie wprowadzenia płatnych blankietów telegraficznych nadawczych.

Poz. 779. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1921 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 10 maja 1920 r w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym

Poz. 781. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzeń Rady Ministrów o podwyższeniu akcyzy od zapałek.

Nr. 107 z dnia 30. grudnia 1921.

Poz 783 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej.

Poz 784 Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1919 r w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 o stałej pensji dla weteranów 1831 i 1863 roku

Poz. 785. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r. celem wykonania ustawy z dnia 28 października 1921 roku o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych.

W Monitorze Polskim:

Nr. 290. z dnia 21. grudnia 1921 r.

Poz. 349. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 grudnia 1921 r wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych w sprawie rekwizycji węgla dla polskich kolei państwowych.

Poz. 350. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1921 r. w przedmiocie wypuszczenia nowych i wycofania z obiegu starych znaczków stemplowych.

Nr. 292 z dnia 23. grudnia 1921 r.

Poz. 350. Rozporządzenie Starostwa Górniczego w Krakowie z dnia 2 grudnia 1921 r o zmianie § 7 rozporządzenia z dnia 10 października 1913 dotyczącego komisji egzaminacyjnych dla kandydatów na kierowników i dozorców ruchu kopalń oleju ziemnego.

Nr 294. z dnia 27. grudnia 1921 r.

Poz 351. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 listopada 1921 roku w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 19 listopada 1920 r o doręczaniu przekazów pocztowych i czekowych z pieniądzmi, tudzież listów wartościowych odbiorcom do domu.

II.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

1.

L. 2490/pr. Stanisławów, dnia 31 grudnia 1921.

Urlopy na czas wyborów do Sejmu Wileńskiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Polecam Panom Starostom, ażeby wszystkim podwładnym urzędnikom i pracownikom, którzy mają prawo wyborcze do głosowania w dniu 8 stycznia 1922 na Sejm Wileński i chcieliby z tego prawa skorzystać i udać się na miejsce wyborów, udzielili potrzebnego na ten cel urlopu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

2.

L. 2546/pr. Stanisławów, dnia 26 grudnia 1921.

Uprawnienie władz politycznych w zakresie przedłużania normalnych godzin urzędowych w dziale telegraficznym i telefonicznym.

Do wszystkich Panów Starostów.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie telegraficznym cyrkularzem z 14 grudnia 1921 L. 138816/IX a przypomniała ponownie podwładnym urzędom, iż do wydawania zarządzeń ograniczających prywatny ruch telegraf. i telefon. kompetentne są wyłącznie tylko władze pocztowe i że nie mają one uwzględniać żądań w tej mierze skądinąd stawianych, a w danym razie odnośne dowództwa wojskowe odsyłać do właściwego D. O. K. zaś władze cywilne do Dyrekcji Poczt.

Zakaz powyższy nie dotyczy uprawnień władz politycznych i wojskowych do żądania przedłużenia normalnych godzin urzędowych w dziale telegraf. i telef. na czas potrzeby, co mają urzędy uwzględniać i o tem każdorazowo Dyrekcji donieść telegraficznie.

O tem Panów zawiadamiam wskutek pisma tej Dyrekcji z daty powyższej.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

3.

L. 3298/IIa ex 1921.

Stanisławów, dnia 3 stycznia 1922.

W sprawie bezpośredniej korespondencji z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek tego, że władze administracyjne I. i II. instancji odpowiadały często wprost na skierowane do nich bezpośrednio przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych zapytania w sprawach obywatelstwa, przynależności lokalnej, oraz w sprawach metrykalnych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 24 listopada 1921 Nr. A. E. 4327 poleciło na podstawie pisma pomienionego Ministerstwa z dnia 12 listopada 1921 Nr. K. IIIc 94732/21, że wszelkie odpowiedzi w sprawach powyższych, przedkładane być mają w drodze służbowej Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, wogóle w tych sprawach nie należy bezpośrednio korespondować z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

Przy tej sposobności Ministerstwu Spraw Wewnętrznych przypomniało treść okólnika Nr. 356 z dnia 9 października 1920 Nr. A. O. 1864/I i z dnia 29 października 1921 Nr. A. E. 2903 w sprawie traktowania wspomnianych spraw, jako nagłe.

O powyższem powiadamiam Panów Starostów celem zastosowania się.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

4.

L, 3442/IIa ex 1921.

Stanisławów, dnia 21. grudnia 1921.

Podział terytorjalny na okręgi poborowe i okręgi uzupełnień koni.

Do wszystkich Starostw.

Ogłoszony tutejszym okólnikiem z dnia 15 października 1921 L. 1438/IIa podział terytorjalny na okręgi poborowe (P. K. U.) i okręgi uzupełnień koni (K. U. K.) utracił swą ważność wedle pisma D. O. K. Nr. VI we Lwowie z dnia 4/12 1921 L. 16929/T. I. z dniem 20/11 1921 — a zaszłe zmiany w dziedzinie kompetencji terytorjalnej tych władz na następujące Województwa:

WOJEWÓDZTWO	POWIAT POL.	Należy pod wzgl. poboru i ewid. rez. do P. K. U.	Pod wzgl. uzup. koni do K. U. K.	D. O. K.
Lwowskie	Bóbrka	P. K. U. Lwów (pow.)	K. U. K. Lwów	VI Lwów
	Rzeszów	Przemyśl	Przemyśl	X. Przemyśl
	Cieszanów	Jarosław	Jarosław	„
	Dobromil	Przemyśl	Przemyśl	„
	Drohobycz	Stryj	Przemyśl	„
	Gródek Jag.	Gródek Jag.	Jarosław	„
	Jarosław	Jarosław	Jarosław	„
	Jaworów	Gródek Jag.	Jarosław	„
	Kolbuszowa	Łańcut	Kielce	„
	Krosno	Jasło	Przemyśl	„
	Lisko	Sambor	Przemyśl	„
	Lwów (miasto)	Lwów (miasto)	Lwów	VI Lwów
	„ (powiat)	Lwów	Lwów	„
	Łańcut	Łańcut	Jarosław	Przemyśl
	Mościska	Gródek Jag.	Przemyśl	„
	Nisko	Łańcut	Jarosław	„
	Przemyśl	Przemyśl	Przemyśl	„
	Przeworsk	Łańcut	Jarosław	„

WOJEWÓDZTWO	POWIAT POLIT.	Należy pod wzgl. poboru i ewid. rez. do P. K. U.	Pod wzgl. uzup. koni do K. U. K.	D. O. K
Lwowskie	Rawa ruska	Rawa ruska	Lwów	VI Lwów
	Rudki	Gródek Jag.	Przemyśl	X Przemyśl
	Rzeszów	Rzeszów	Jarosław	„
	Sambor	Sambor	Przemyśl	„
	Sanok	Jasło	„	„
	Sokal	Rawa ruska	Lwów	VI Lwów
	Stary Sambor	Sambor	Przemyśl	X Przemyśl
	Tarnobrzeg	Łańcut	Kielce	„
	Żółkiew	Rawa ruska	Lwów	VI Lwów
Stanisławowskie	Bohorodczany	Stanisławów	Stanisławów	„
	Dolina	Kałusz	„	„
	Horodenka	Czortków	Tarnopol	„
	Kałusz	Kałusz	Stanisławów	„
	Kołomyja	Kołomyja	„	„
	Kosów	Kołomyja	„	„
	Nadwórna	Stanisławów	„	„
	Peczeniżyn	Stanisławów	„	VI Lwów
	Rohatyn	Brzeżany	Tarnopol	„
	Skole	Stryj	Przemyśl	X Przemyśl
	Stanisławów	Stanisławów	Stanisławów	VI Lwów
	Stryj	Stryj	Przemyśl	X Przemyśl
	Tłumacz	Buczacz	Stanisławów	VI Lwów
	Turka	Sambor	Przemyśl	X Przemyśl
	Żydaczów	Lwów	Lwów	VI Lwów
Tarnopolskie	Borszczów	Czortków	Tarnopol	„
	Brody	Kamionka Strum.	Lwów	„
	Brzeżany	Brzeżany	Tarnopol	„
	Buczacz	Buczacz	Stanisławów	„
	Czortków	Czortków	Tarnopol	„
	Husiatyn	„	„	„
	Kamionka Strum.	Kamionka Strum.	Lwów	„
	Podhajce	Brzeżany	Tarnopol	„
	Przemyślany	Złoczów	„	„
	Radziechów	Kamionka Strum.	Lwów	„
	Skałat	Tarnopol	Tarnopol	„
	Trembowla	„	„	„
	Zaleszczyki	Czortków	„	„
	Zbaraż	Tarnopol	„	„
	Zborów	Złoczów	„	„
	Złoczów	„	„	„
	Tarnopol	Tarnopol	„	„

Powyższy podział polecam podać do wiadomości ludności powiatu.

Wojewoda: w. z. POPIEL w. r.

5

L. 3605 II. ex 1921.

Stanisławów, dnia 16 grudnia 1921.

Odroczenie stawiennictwa do przeglądu funkcjonarjuszom policji państwowej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 30. listopada 1921. Nr. A. W. 1960 w ślad pisma z 18 sierpnia 1921 L. A. W. 1337 w przedmiocie powołania roczników 1899 i 1900 do czynnej służby wojskowej, przesyła do wiadomości rozkaz Ministerstwa Spraw wojskowych Departament X. z dnia 11 listopada 1921 L. 553 na mocy którego należy w drodze wyjątku odroczyć stawiennictwo do przeglądu wszystkim funkcjonarjuszom Policji państwowej odnośnych roczników do dnia 20 października 1922 r.

Powyższe przeprowadzą P. K. U. do dnia 30 listopada b. r. na podstawie przedłożonych zaświadczeń Okręgowego Komendanta Policji państwowej, że dany popisowy jest funkcjonarjuszem Policji państwowej i faktycznie pełni czynności służbowe przynajmniej od 3 miesięcy (licząc od dnia 31 sierpnia 1921)

Dnia 15 grudnia r. b. przedłożą P. K. U. w drodze przez DOGen do Ministerstwa spraw wojskowych (Dep. X. Pob.) imienne wykazy odroczonych funkcjonarjuszy policji państwowej ze wskazaniem daty urodzenia i miejsca ich pobytu oraz władzy która wystawiła odnośnie zaświadczenie.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

6.

L 3966 II. a. Stanisławów, dnia 30 grudnia 1921.

W sprawie pokwitowań za pobrane przez właścicieli dóbr i małorolnych — woły.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ponieważ w czasie zamieszek w Małopolsce wschodniej w latach 1918 i 1919 pobrali właściciele dóbr i małorolni większe lub mniejsze ilości wołów, których nie pokwitowali i nie złożyli odpowiednich rewersów, przeto odnośnie do pisma D. O. K Nr. VI Lwów (Intendantura) L. 2793 Pf poleca się Panom Starostom wydać odpowiednie zarządzenia dla zbadania w drodze poufnej, czy woły znajdujące się u właścicieli są wypożyczone za rewersem.

Gdyby takowe znajdowały się bez wtórników rewersów, należy donieść tut. Województwu, które zawiadomi o tem Intendanturę O. K. Lwów, celem dodatkowego ściągnięcia pokwitowania.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

7.

L. 3572 IIc. ex 1921.

Stanisławów, dnia 30 grudnia 1921.

Likwidacja i zwinięcie niektórych Biur Odbudowy względnie Ekspozytur Biur Odbudowy.

Okólnik.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według pisma Okręgowej Dyrekcji Odbudowy w Stanisławowie z 23 listopada 1921 L. 7057 praes. z dniem 1 grudnia 1921 r. zarządzona została likwidacja Powiatowych Biur Odbudowy względnie Ekspozytur Biur Odbudowy zaś z dniem 28 lutego 1922 r. zwinięcie tychże w następujących miejscowościach: 1) w Dolinie, 2) Kałuszu, 3) Peczeniżynie, 4 Gwoździcu, 5) Jareniczu, 6) Bursztynie, 7) Kosowie, 8) Skolem, 9) Śniatynie, 10) Turce, 11) Zabłotowie, 12) Żydaczowie. — Przydzielenie powiatów, w których biura odbudowy względnie ekspozytury Biur odbudowy zniesione zostaną, do Biur pozostawić się mających nastąpi dopiero w styczniu r. 1922. i będzie ogłoszone osobno. — Mimo zwinięcia niektórych Biur względnie Ekspozytur Biur odbudowy komisje zapomogowe utworzone na podstawie ustawy z 18 lipca 1919 D U. R. P. Nr. 63 poz. 368 względnie Rady odbudowy utworzone na podstawie ustawy z 2 marca 1920 r. Nr. 24 poz. 143 mają nadal funkcjonować we wszystkich powiatach.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

8.

L. 3912 IIc. ex 1921.

Stanisławów, dnia 28 grudnia 1921.

Termin przyjmowania banknotów P. K. K. P. I-ej emisji.

Do

Wszystkich Panów Starostów w obrębie Województwa, Okręgowej Dyrekcji Odbudowy w Stanisławowie, Powiatowych Biur Odbudowy, Stanisławowskiej, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Kierownictw regulacji Pań-

stwowych Zarządów rzek, Zarządów drogowych i architektonicznych.

Sprostowanie w Dzienniku Urzędowym Województwa Stanisławowskiego Nr. 5. z dnia 10 grudnia 1921 pod poz. 176 ogłoszono, że wycofane z obiegu banknoty I-ej emisji wymieniać będą do 15 stycznia 1922 Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. — Ogłoszenie to prostuje się o tyle, że do 15 stycznia 1922 będą mogły być wymieniane w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej tylko odcinki po 100 Mkp. z datą 15 lutego 1919, po 500 Mkp. z datą 15 stycznia 1919, i po 1000 Mkp. z datą 17 maja 1919.

Natomiast odcinki po 1 Mkp. 5 Mkp. i 20 Mkp. z I-ej emisji z datą 17 maja 1919 r. będą wymieniane w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej tylko do 31-go grudnia 1921.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

9.

L. 4069 IIc. ex 1921.

Stanisławów, dnia 21 grudnia 1921.

Koncentracja poszczególnych egzemplarzy rzeczy zabytkowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Robót Publicznych, że w dawnych pałacach, które przeszły na własność Państwa Polskiego znajdują się poszczególne egzemplarze mebli, obrazów i tp. rzeczy zabytkowych.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 21 grudnia 1921 Nr. Pr. B. 5257, polecam donieść tu do 4 tygodni, czy w obrębie tamtejszego powiatu znajdują się takie pałace i czy w nich znajdują się jakie zabytki sztuki.

Chodzi mianowicie o to, że o ile te przedmioty nie są dziełami sztuki związanemi z tradycją i wnętrzem pałacu, co określi tutejszy obserwator rządowy, zarządzone będzie przekazanie tych rzeczy Zarządowi Gmachów Reprezentacyjnych Rzeczypospolitej dla umeblowania gmachów reprezentacyjnych Rzeczypospolitej.

Skoncetrowanie i skompletowanie tych przedmiotów na Zamku Warszawskim i przeznaczenie dla potrzeb reprezentacyjnych w znacznej mierze może zmniejszyć wydatki na zakupy oraz nada odpowiedni charakter kultury polskiej w gmachach reprezentacyjnych.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

10.

L. 1431 III. ex 1921.

Stanisławów, dnia 21 grudnia 1921.

Spis ludności — przeznaczenie grzywien za przekraczanie § 4 Rozp. Rady Min. z 9 czerwca 1921 Dz. u. R. P. W. 58 pz. 368.

Do wszystkich Panów Starostów.

Główny Urząd statystyczny wyjaśnił pismem z 12 grudnia 1921. Nr. III 4738, że grzywny administracyjne winny być przeznaczone i zużytkowane stosownie do dekretu kancelarji nadwornej z 6 marca 1840 L. 4069 w myśl którego grzywny administracyjne, o ile ustawa nie określa dla nich innego przeznaczenia przypadają na fundusz ubogich tej miejscowości, w której dopuszczono się przekroczenia.

Ponieważ ustawa z dnia 21 października 1919 o organizacji statystyki administracyjnej Dz. U. ex 1919 Nr. 85 poz 464 nie określa żadnego specjalnego przeznaczenia dla grzywien, które mogą być nakładane na mocy art. 5-go tej ustawy, przeto grzywny nakładane w myśl § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1921 Dz. u. R. P. Nr. 58 poz. 368 winne być przeznaczane i zużytkowane stosownie do wyżej powołanego dekretu kancelarji nadwornej z 6 marca 1840 L. 4069.

O tem się Pana Starostę zawiadamia z poleceniem ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

11.

L. 2339 IVa ex 1021.

Stanisławów, dnia 20 grudnia 1921.

Wymiana tymczasowych świadectw złożonych do depozytów Władz i Urzędów na obligacje pożyczki państwowej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na skutek zapytania Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 25 lutego 1921 roku L. 6033 (1654) 21 Ministerstwo Skarbu reskryptem z 12 marca 1921 r. Nr. 1261 431 GUK wyjaśniło, że zasadniczo władze i urzędy państwowe, dysponujące złożonemi w Ka-

sach Skarbowych do swego depozytu świadectwami tymczasowemi, winny się troszczyć o wymianę tych świadectw na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych długo i krótkoterminowych pożyczek państwowych z 1920 roku.

W wypadkach, gdy w depozytach władz i urzędów państwowych, przechowywanych w kasach skarbowych znajdują się świadectwa tymczasowe, złożone jako kaucje, a więc niepodlegające wydaniu bez specjalnego zarządzenia, te Kasy skarbowe winny same dokonywać wymiany tych świadectw na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 roku na skutek piśmiennych poleceń władz i urzędów państwowych, dysponujących takimi depozytami, przy uwzględnieniu następujących przepisów:

I. Kasy skarbowe po otrzymaniu od władz i urzędów dysponujących piśmiennego polecenia wymiany złożonych jako kaucje do swej dyspozycji świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 r. wysyłają te świadectwa tymczasowe w pakietach wartościowych do najbliższych Oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej dla dokonania ich wymiany na oryginalne obligacje pożyczek państwowych.

II. Do czasu otrzymania oryginalnych obligacji, Kasy skarbowe winny przechowywać kwity pocztowe na wysłane do wymiany świadectwa tymczasowe w kopertach, w których świadectwa te były przechowywane. W kopertach tych przechowują się również polecenia dokonania wymiany, wystawione przez władze i urzędy państwowe, dysponujące danym depozytem.

III. Po otrzymaniu wzamian za wysłane do wymiany świadectwa tymczasowe oryginalnych obligacji 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 r. Kasy skarbowe notować winny w księdze kontroli depozytów na odpowiednich rachunkach fakt dokonania wymiany na skutek otrzymanego polecenia, znajdujących się uprzednio świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych z 1920 roku z wyszczególnieniem numerów i wartości imiennej otrzymanych obligacji.

IV. Kasy skarbowe dokonywują poleconej wymiany świadectw tymczasowych na oryginalne obligacje 5% wewnętrznych pożyczek państwowych dopiero po otrzymaniu w gotowiźnie pokrycia wynikających z dokonania tej wymiany kosztów.

Otrzymaną gotowiznę Kasy skarbowe księgować winny na Dział 2 § 4 poz. 5 budżetu wydatków Ministerstwa Skarbu, jako wznowienie kredytu na wydatki pocztowe, z którego to kredytu pokrywać winny poniesione wskutek dokonania wymiany faktyczne koszty.

V. Wymiany świadectw tymczasowych, złożonych w Kasach Skarbowych w których świadectwa te zostały nabyte, dokonywać winny Kasy skarbowe na ogólnych zasadach.

O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 22 listopada 1921 r. L. $\frac{33813}{2475}$ 21.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

12.

L. 2537 IVa. ex 1921.

Stanisławów, dnia 20 grudnia 1921.

Sprawa Depozytów, pozostałych po inwazji ukraińskiej.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Kierowników Oddziałów w Województwie oraz Starostów w obrębie Województwa.

Ministerstwo Skarbu po otrzymaniu opinji z Naczelnej Dyrekcji Polskiej Kasy Pożyczkowej Reskryptem z 2 grudnia 1921 L 20384 (449) 21 D. U. Wydział Ib. Zakomunikowało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w odpowiedzi na pismo z 27 października 1921 L Pr. B. 3955, iż Urzędy Kresowe, posiadające hrywny i karbowańce winny je sprzedawać na rynku miejscowym.

O tem zawiadamiam wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Kierowników Oddziałów oraz Starostów w obrębie Województwa wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 grudnia 1921 L. Nr. Pr B. 5164.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

13.

L. 998 VI. ex 1921.

Stanisławów, dnia 21 grudnia 1921.

Uprzystępnienie ubogiej ludności nabywania niektórych leków.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

W celu uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania lekarstw, zostało wydane rozporządzenie z dnia 3

kwietnia 1920 w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania lekarstw (Dz. Ustaw z 1920 Nr. 33 poz. 194), na mocy którego uboga ludność ma możność nabywania lekarstw, wyszczególnionych w art. 1 tego rozporządzenia, po cenach znacznie zniżonych.

Wobec stałego dotąd podnoszenia się cen na środki lecznicze i zwiększania się kosztów przygotowania lekarstw, Ministerstwo zmuszone było ponownie podwyższyć ceny na te lekarstwa rozporządzeniem z dnia 2 grudnia 1921 r Dz. ust. Nr. 94 poz. 698. W rozporządzeniu tem zostały podane tylko NN. recept, ogłoszonych w pierwotnem rozporządzeniu (Dz. Ustaw z 1920 r. Nr 33) oraz nowa ich cena.

Zawiadamiając o powyższem, polecam zwrócić uwagę lekarzy praktykujących na przysługujące im prawa zapisywania ubogiej ludności lekarstw po cenach powołanem rozporządzeniem ustanowionych, oraz uprzedzić aptekio o bowiązku wydawania tych lekarstw.

Wskazanem jest również zawiadomić o tem ogół ludności bądź to za pośrednictwem miejscowej prasy, bądź innemi dostępnemi środkami, jak np. w drodze zawiadomienia instytucyj społecznych, dobroczynnych, humanitarnych i t. p.

Wojewoda w. z. POPIEL w. r.

14.

L. 1000 VI. ex 1921.

Stanisławów, dnia 21 grudnia 1921.

Powiatowi dozorcy sanitarni.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw.

Nazwa „powiatowy dozorca zdrowia“ dla stanu niższych funkcjonarjuszów państwowych, płatnych według 6 stopnia płac — jako nieodpowiadająca w myśl Instrukcji Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 20 listopada r. b. Nr. 33952 (1266) Adm. 21. zakresowi działania tych funkcjonarjuszów zostaje zmieniona na nazwę „powiatowy dozorca sanitarny“.

O tem zawiadamia się Starostwo stosownie do rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Pubiicznego z dnia 1. grudnia 1921 Nr. Adm. 34915 (1350).

Za Wojewodę POPIEL w. r.

15.

L. 1001 VI ex 1921.

Stanisławów, dnia 21 grudnia 1921

Instrukcja o pobieraniu prób wody do badania.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 30 listopada 1921 r. Nr. H. $-\frac{34672}{3122}-$udziela się Starostwom poniżej podaną instrukcję o pobieraniu prób wody, badania, tudzież kwestjonarjusz dla studzien. Lekarze powiatowi powinni przy pobieraniu prób wody do badania stosować się do tej instrukcji a przesyłając odnośne próbki wody studziennej do badania podawać daty wyszczególnione w dołączonym kwestjonarjuszu.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

Instrukcja

o pobieraniu prób wody do badania.

Sposób pobierania prób wody z jakiegokolwiek zbiornika w celu zbadania jej, wpływa w dużej mierze na wynik badań, będący w znacznym stopniu zależnym zarówno od tego: w jakim miejscu, w jakim czasie, w jakim naczyniu, w jakiej ilości próba jest pobrana jak i od tego, ile czasu upływa od chwili pobrania próby do chwili rozpoczęcia badań.

Przy pobieraniu prób wody winien być sporządzony protokół, dołączony do próby, zawierający następujące dane:

a) miejscowość i dane o miejscu, z którego próba jest pobrana,

b) temperatura powietrza i wody w chwili pobrania próby,

c) czas pobrania wody,

d) rodzaj zbiornika, z którego próba jest pobrana,

e) miejscowe urządzenie techniczne,

f) przyczyna, dla której woda winna być zbadana,

Pobieranie prób wody winno się odbywać według wskazówek następujących:

1. Pobieranie prób wody ze studzien i kranów wodociągowych.

Woda ze studzien z pompami i z kranów wodociągowych winna być brana do badania po uprzedniem odpompowaniu, ewentualnie zlewaniu wody w ciągu kilku minut. Ze studzien bez pomp, woda winna być czerpana przyrządem specjalnym, w braku jego wia-

drem czysto wymytem i spłukanem dokładnie wodą pobieraną.

2. Pobieranie prób wody z odkrytych zbiorników (rzeki, stawy i t. d.)

Badanie wód tych ma po części na celu stwierdzenie, jaki wpływ na skład wody w rzekach, stawach i td. wywiera zamieszkana osada lub zakłady fabryczno-przemysłowe. — Z wód tych winny być pobrane cztery próby, mianowicie:

I. próba: pobrana z wód odpływowych (ścieków) powyżej miejsca wpadania ich do rzeki.

II. próba: pobrana z wody rzecznej w odległości 100—300 mtr. powyżej miejsca wpadania ścieków.

III. próba: pobrana w odległości $^1/_4$—$^1/_2$ klm. poniżej miejsca ścieków t j w miejscu, w którym ścieki i woda tworzą jednolitą mieszaninę.

IV. próba: pobrana poniżej miejsca wpadania ścieków w odległości 5—10 klm. od miejsca pobrania próby III-ej.

Próby II, III i IV pobierać należy w głębokości 20—30 ctm. od powierzchni wody.

Ze zbiornika z wodą stojącą winny być pobrane dwie próby: — jedna blisko ujścia ścieków, druga zaś w tem miejscu, w którem woda i ścieki tworzą jednolitą mniej więcej mieszaninę.

3. Pobieranie prób z wód odpływowych (ścieków).

Przy pobieraniu próby z wód odpływowych należy stwierdzić, czy skład ścieków w ciągu dnia jest stały, w tym wypadku pobiera się jedną próbę, czy też zmienny, wówczas należy pobrać w ciągu dnia kilka prób i połączyć je razem.

4. Naczynia do pobierania prób wody.

Dla dokonania całkowitego badania wody, należy pobrać próbę w ilości 2—3 litrów dla badania skróconego 1 litr. — Próby winne być nalewane w butelki całkowicie czyste i wypłukane kilkakrotnie wodą pobieraną, opatrzone korkami doszlifowanemi; w braku ich korkami nieużywanemi, wygotowanemi w czystej wodzie.

Dla badań bakterjologicznych należy pobierać próby w naczynia bezwzględnie wyjałowione, w ilości $^1/_4$—$^1/_2$ litra z zachowaniem odpowiednich ostrożności w celu uniknięcia zakażenia wody i przesyłać jak najśpieszniej do zakładu badawczego.

5. Opakowanie i przesyłanie prób do badania.

Po napełnieniu wodą należy butelki zakorkować szyjki ich owinąć papierem woskowym lub płótnem i zapieczętować. Do butelki winien być dołączony protokół z pobrania danej próby. — Próby winny być bezzwłocznie przesłane do zakładu badawczego (najwyżej w ciągu 2—3 dni).

Kwestjonarjusz dla studzien.

1. Miejscowość, powiat, gmina.
2. Studnia publiczna czy prywatna.
3. Położenie studni (podwórka, placu).
4. Typ studni (wiercona, rurowa, kopana).
5. Materjał otworów studziennych (obudowa),
6. Czy cembrowina jest trwałą i szczelną.
7. Sposób czerpania wody (stała pompa, stałe wiadro, przynoszone wiadro).
8. Czy studnia jest w górnej części osłonięta.
9. Głębokość od powierzchni ziemi do dna studni.
10. Odległość od powierzchni ziemi do zwierciadła wody (lub wysokość słupa wody).
11. Średnica, lub wymiar cembrowiny (wewnątrz tj. w świetle).
12. Wysokość cembrowiny nad powierzchnią ziemi.
13. Czy obrukowana i zaopatrzona w odpływy.
14. Czy spadek powierzchni ziemi jest od czy do studni.
15. Możebność przesiąkania wód powierzchownych.
16. Czy jest przy studni poidło dla zwierząt i w jakiej odległości.
17. Odległość od zabudowań, dołów kloacznych, ustępów, stajen i t. p.
18. Czy dostateczna wydajność studni i czy nie wysycha latem w czasie posuchy.
19. Jakość wody ze słów mieszkańców.
20. Ile przepuszczalnie mieszkańców korzysta z danej studni.
21. Na jaką ilość mieszkańców przypada jedna studnia publiczna lub prywatna.
22. Czy odbywa się szlamowanie studni i jak często.
23. Czy nie było zachorowań w okręgu danej studni na choroby zakaźne (tyfus, cholerę, czerwonkę).
24. Czy woda była poddana badaniu (rezultat badania).
25. Powód badania wody.

26. Kiedy i przez kogo wzięta próba wody.
27. Kiedy odbywały się oględziny studni i przez kogo.

16.

L. 1002 VI ex 1921.

Stanisławów, dnia 21 grudnia 1921.

Wykonywanie praktyki dentystycz. przez techników dentyst.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 8 grudnia 1921. Nr. Adm.-$\frac{33236}{1198}$-zwróciło uwagę, że wszyscy prawie technicy dentystyczni zajmują się leczeniem, plombowaniem i usuwaniem zębów. a nawet dokonywują poważnych operacyj chirurgicznych (leczenie jamy Highmor. a) i poleca rozciągnąć ścisły nadzór nad ich pracowniami i zabronić im wykonywania niedozwolonych rękoczynów. Równocześnie przypomina się, iż uprawnienie techników dentystycznych do wykonywania zabiegów technicznych określone jest przez rozporządzenie b. austrjackiego Ministerstwa Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 20 marca 1892 roku (Dz. p. p. L. 55), tyczące się zaliczenia przemysłu techników dentystycznych do rodzajów przemysłu wymagających koncesu. Paragraf 2-gi powyższego rozporządzenia określa w sposób następujący czynności techników dentystycznych: „Technik dentystyczny ma prawo zdejmować odciski i przestosować samodzielnie zęby, uzupełniające w gębie ludzkiej całkiem zdrowej. Atoli jest mu wzbronione wykonywanie jakichkolwiek czynności w gębie człowieka nie całkiem zdrowej, lub gdy nawet gęba jest całkiem zdrowa, czynienie w niej jakichkolwiek naruszeń, zmieniających stan jej otworów (jak np. odłamywanie końców zębów i korzeni, piłowanie, czyszczenie i konserwowanie zębów, usuwanie szkodliwych korzeni i t. p.

Wobec tego technikom dentystycznym są zbędne wszystkie instrumenty do plombowania, wszelkie leki i kleszcze do rwania zębów.

W końcu Ministerstwo Zdrowia Publicznego zauważa. że zdarzają się wypadki, iż prowadzący gabinety dentystyczne doktorzy wszech nauk lekarskich wyręczają się nieuprawnionymi do tego technikami dentystycznymi, którzy w ich zastępstwie prowadzą gabinety i wykonywują wszelkie zabiegi dentystyczne. Tego rodzaju postępowąnie jest bezprawiem i w razie jego wykrycia należy bezzwłocznie wezwać interesowanego lekarza do wyręczania się osobą do tego uprawnioną. — W razie zaś, gdyby upomnienie pozostało bez skutku gabinet należy zamknąć.

Polecam przeto Starostwu, zastosować się do powyższego reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Za Wojewodę: POPIEL w. r.

17.

L. 1051 VI ex 1921.

Stanisławów, dnia 27. grudnia 1921.

Kontrola sanitarna nad osobami przybywającymi ze wschodu.

Do wszystkich Starostw.

Ponieważ kontrola sanitarna nad osobami przybywającymi ze wschodu jest niedostatecznie wykonywana, przypomina się rozporządzenie z dnia 27 maja 1921 r. (Dziennik Urzędowy NNK Nr. 9. 21 poz. 75).

Zechce Pan Starosta wydać odpowiednie zarządzenia i przestrzegać, by były jak najściślej wykonane.

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

18.

L. 1093 VI ex 1921.

Stanisławów, dnia 31 grudnia 1921.

Ewidencja lekarzy praktykujących.

Okólnik.

Do wszystkich Starostw

Polecam przestrzegać ściśle, ażeby lekarze po osiedleniu się w powiecie natychmiast zgłaszali się u lekarzy powiatowych. Celem ułatwienia ewidencji lekarzy należy wezwać wszystkie gminy miejskie, aby w razie osiedlenia się lekarza w danej gminie, bezzwłocznie o tem donosiły Starostwu.

Lekarz powiatowy winien natychmiast wezwać odnośnego lekarza, celem zbadania dyplomu lekarskiego i obywatelstwa polskiego, dalej celem spisania karty statystycznej, oraz powinien własnoręcznym podpisem stwierdzić na odwrotnej stronie tejże karty statystycznej zgodność z dokumentami dat, podanych w karcie statystycznej.

Ponieważ odnośne przepisy nie są dotychczas dokładnie przestrzegane, zwracam ponownie uwagę na to, że dyplomy, uzyskane na obcych uniwersytetach po 1-szym listopadzie 1918 r. muszą być nostryfikowane na jednym z polskich uniwersytetów, i aż do

czasu uzyskania nostryfikacji nie wolno odnośnemu lekarzowi ani wykonywać praktyki lekarskiej ani przyjmować żadnych publiczno-sanitarnych stanowisk.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

19.

L. 1565 VII ex 1921.

Stanisławów, dnia 30 grudnia 1921

W sprawie eksploatacji lasów prywatnych.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Ze wszystkich stron dochodzą wiadomości, że eksploatacja lasów prywatnych w wielu majątkach przybrała formy dewastacji, która niejednokrotnie uchodzi uwagi władzy państwowej, co świadczy o braku opieki i nadzoru w tym kierunku ze strony inspekcyj leśnych, powołanych do pilnego czuwania nad ścisłem i stanowczem przestrzeganiem ustaw i przepisów o ochronie lasów. Szczególnie powszechne są skargi na lekceważenie i zaniedbywanie prawidłowego zagospodarowania lasów, a nawet doszczętne ich niszczenie, zwłaszcza na obszarze województw kresowych, gdzie właściciele lasów, nie uzyskawszy zezwoleń władzy szukają kupców, pertraktują, a nawet zawierają umowy o sprzedaż często bardzo znacznych obszarów leśnych w celu całkowitego ich wyrębu, nie gwarantując niczem, nawet istnieniem zatwierdzonego planu gospodarczego, ponownego zalesienia tych obszarów.

Także często są skargi i doniesienia na dewastację lasów górskich, gdzie leżą źródła naszych wód i skąd biorą początek potoki, powodujące wskutek nieoględnego wycinania lasów, zwłaszcza na stromych zboczach, skałach i nad brzegami rzek, klęski powodziowe i szkodliwe zasypywanie kamieniami, szutrem i namułem dna rzek, łąk i pól w dolinach.

Lasy w górzystych okolicach kraju, ze względu na ich znaczenie, oraz interes ogólno-państwowy i społecznp, wymagają rozciągnięcia ściślejszego nad niemi nadzoru a Starostwo winno zwrócić specjalną uwagę na potrzebę stanowczego zapobiegania dalszej dewastacji i nieprawidłowemu zagospodarowaniu lasów w górach i na podgórzu.

Podobnież czujną uwagę zwrócić należy na dokonywanie przez właścicieli lasów zalesienia zrębów i nieprawidłowo wyrąbanych lub wykarczowanych przestrzeni leśnych, które na mocy instrukcji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ochrony lasów z dnia 30 czerwca 1919 (Dz. Urz. M. R. i D. P. Nr. 11 z 1919 r.) § 3 Ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. U. P. Nr. 250) winny być ponownie prawidłowo zadrzewione w terminie ustalonym w planie gospodarczym, lub wyznaczonym przez prawomocne orzeczenie Starostwa.

Ścisłego wreszcie nadzoru wymaga karczowanie lasów w celu trwałej ich zamiany na grunta orne, łąki lub pastwiska, dokonywane przez wielu właścicieli bez przepisanego w art. 11 i 12 instrukcji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ochrony lasów (Dz. Urz. M R. i D. P. Nr. 11 z 1919 r.) oraz w § 2 Ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 (Dz. U P. Nr. 250) zezwolenia władzy administracyjnej.

Takiemu samowolnemu karczowaniu lasów należy bezwzględnie kres położyć, szczególniej w wypadkach karczowania lasów na gruntach bezwzględnie leśnych, które nie nadają się do uprawy płodów rolnych, lub dla innych celów rolniczych, czy to z powodu swej złej jakości, czy to z położenia, czy też ze względu na ukształtowanie swej powierzchni.

Wzywam przeto p. Starostę pod najsurowszą osobistą odpowiedzialnością, aby tak osobiście jakoteż za pośrednictwem właściwych inspektorów i komisarzy ochrony lasów oraz innych podwładnych sobie organów

1. czuwał nad prowadzeniem gospodarstwa w lasach na terytorjum Starostwa położonych a w razie dostrzeżenia jakichkolwiek wykroczeń nieprawidłowości lub uchybień przeciwko przepisom o ochronie lasów, lub prawnie zatwierdzonym planem gospodarczym, bezzwłocznie z wszelką stanowczością wkraczał i przez ścisłe stosowanie postanowień ustawy leśnej kładł tamę ewentualnemu zniszczeniu lub złemu obchodzeniu się z lasem zmierzając do jak najszybszego przywrócenia zagrożonych przestrzeni leśnych do stanu zgodnego z ustawą i prawidłami racjonalnej gospodarki leśnej;

2. z całą energją i stanowczością zapobiegał coraz bardziej mnożącym się wypadkom samowolnego karczowania lasów, a w razie dostrzeżenia takich karczunków wdrażał niezwłocznie postępowanie, przepisane obowiązującemi ustawami o ochronie lasów;

3. przy udzielaniu pozwoleń na karczowanie lasów postępował z jak największą oględnością i zgodnie z zasadami, wskazanemi w art. II. instrukcji Mi-

nistra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ochrony lasów z dnia 30 czerwca 1919 (Dz. Urz. M. R. i D. P. Nr. 11. z r. 1919) i w art. 2 Ustawy Lasowej z dnia 3 grudnia 1852 (Dz U. P. Nr. 250) oraz w rozporządzeniach i okólnikach na jej podstawie wydanych, w razie powołania się właścicieli lasów prywatnych na udzielania im przez władze b. państw zaborczych zezwolenia na zamianę gruntów z pod lasów na inny rodzaj użytków, sprawy te skrupulatnie badał żądając przedewszystkiem przedstawienia sobie wszystkich dokumentów w oryginałach lub należycie zaświadczonych odpisach, nie uwzględniając tłumaczeń, że ten lub inny dokument zginął albo przez władze b. państwa zaborczego wywieziony został i szczególniejszą zwracając uwagę na to, czy takie pozwolenie ze względu na dobro ogółu i obecne stosunki lesistości uznane i udzielone być może.

4. Dopilnował należycie obowiązku zalesienia zrębów i nieprawidłowo wyrąbanych lub wykarczowanych obszarów leśnych, prowadząc jak najściślejszą kontrolę nad przeprowadzeniem nakazanych ustawą zalesień, przykonywując się pilnie o ich postępie, przynaglając opieszałych właścicieli lasów i wogóle wydając wszelkie stosowne zarządzenia w celu wykonania tych zalesień w terminie ustawą przepisanym.

5. Przeciwko winnym przekroczeń ustaw i przepisów o ochronie lasów postępował z całą surowością, na jaką pozwalają przepisy prawne.

6. Wreszcie osobiście i z całym naciskiem wpłynął na szybkie, dokładne i sprawne załatwianie spraw ochrony lasów zwłaszcza dotyczących nieprawnego wyrębu i nieprawnego użytkowania lasów, gdyż jedynie przez niezwłoczne wydanie orzeczeń i zarządzeń, potrzebnych dla ochrony lasów można zapobiec temu, czegobz w razie opóźnienia lub upływu dłuższego czasu najsurowsze postępowanie karne oraz wydane zarządzenia gospodarczo-leśne naprawić by nie zdołały.

Wojewoda:
JURYSTOWSKI w. r.

20.

L. 1657 VII ex 1921.

Stanisławów, dnia 22 grudnia 1921.

W sprawie opłat za karty myśliwskie.

Do wszystkich Starostw.

Po myśli § 83 ust. łowieckiej z dnia 13 lipca 1909 Dz. u. Kr. Nr. 2 ex 1910 obowiązującej jeszcze na obszarze b. Galicji, opłaty za karty myśliwskie wpływają do funduszu krajowego, a dochody z tego źródła stanowią całą pozycję przychodów w budżecie funduszu krajowego, który w myśl rozporządzenia b. Namiestnictwa z dnia 8 stycznia 1910 L 365 Nr 6. Dz. U. Kr. obowiązany jest natomiast ponosić koszta druku kart i certyfikatów łowieckich.

Polecam przeto Starostwom, aby opłat za karty myśliwskie nie składały do Urzędów Podatkowych, lecz odsyłały je do Kasy Wydziału Samorządowego we Lwowie.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

21.

L. 1696 VII. ex 1921.

Stanisławów, dnia 22 grudnia 1921.

Przestrzeganie ustawy łowieckiej przy wydzierżawianiu polowań.

Do wszystkich Starostw.

Rzpatrując akta odnoszące się do wydzierżawienia polowań, przedkładane tu przez Starostwa, zauważyłem, że nie wszystkie Starostwa przestrzegają ściśle przepisów ustawy łowieckiej a w szczególności:

1. Wydziały Spółek łowieckich są częstokroć wzywane przez Starostwa do wydania zarządzenia po myśli § 17 ust. łowieckiej co do polowania Spółki łowieckiej, mimo, że nie przeprowadzono jeszcze przepisanego § 10 ust. łowieckiej postępowania edyktalnego po myśli § 11 ustawy okręgów polowania tak samoistnego, jak i Spółki łowieckiej, wobec czego wszelkie zarządzenia co do polowań Spółek łowieckich jako wydane przedwcześnie, bo z pominięciem postanowień §§ 10 i 11 ust. łow. muszą być uchylane dla wadliwego postępowania.

2. Odmowy przyjęcia do wiadomości zarządzenia Wydziału Spółki co do wydzierżawienia polowania spółki z wolnej ręki, motywują Starostwa przeważnie tem, że czynsz dzierżawy jest za niski, pomijając ustawowe przeszkody, przewidziane w § 17 ust. łow. t. j. względy gospodarstwa rolnego, leśnego i łowieckiego.

3. O powziętych uchwałach, względnie zarządzeniach Wydziału Spółki łowieckiej donosi Starostwu przeważnie nie Wydział, lecz Zwierzchność gminna, co zasadniczo jest niewłaściwe, a często nawet wydział Spółki podnosi zarzut, że doniesienie zwierzchn. gmin. nastąpiło bez wiedzy Wydziału.

Ponieważ w myśl § 16 ust. ł w. Wydział zastępuje Spółkę łowiecką na zewnątrz, przeto doniesienia o zarządzeniu Wydziału co do okręgu polowania Spółki łow. przez Zwierzchność gminną należy a limine odrzucać dla braku czynnej legitymacji ze strony Zwierzchności gminnej do czynienia tego rodzaju doniesienia.

W szczególności polecam Starostwu co następuje:

a) O ile dzierżawa polowania gminnego kończy się już za rok, lub nawet wcześniej, należy po myśli § 10 ust. łow. bezzwłocznie przeprowadzić przepisane tym paragrafem postępowanie edyktalne a dopiero po prawomocnem ustanowieniu okręgów polowania należy wezwać Wydział Spółki łowieckiej do zarządzenia co do okręgu polowania dotyczącej Spółki łowieckiej po myśli § 17 i następnych ust. łowieckich.

b) Jeżeli dotychczas nie we wszystkich gminach tamtejszego powiatu zostały ponownie zorganizowane, c) względnie przeprowadzono wyboru Wydziału Spółek łowieckich pomimo upływu 6-ciu lat od ostatnich wyborów, należy skłonić właściwych naczelników gmin do bezzwłocznego zorganizowania tych Spółek i przeprowadzenia wyborów tych Wydziałów.

c) W wypadku, przewidzianym w § 17 ust. łowieckiej co do postanowienia Wydziału Spółki łowieckiej, iż okręg polowania tej Spółki ma być wydzierżawiony z wolnej ręki, dalej w wypadkach, przewidzianych w § 57 ust. łow. należy przed rozstrzygnięciem sprawy w **każdym wypadku** odnieść **się do Małopolskiego Towarzystwa łowieckiego we Lwowie**, względnie do jego delegata w tamtejszym powiecie o objawienie zdania.

d) Jeżeli osoba delegata Towarzystwa łowieckiego w tamt. powiecie nie jest Starostwu znana, należy zażądać od Towarzystwa łowieckiego we Lwowie wyjaśnień.

Delegatowi Towarzystwa łowieckiego należy dozwolić korzystania z dat statystycznych co do ubitej zwierzyny w powiecie.

Wkońcu wzywam Pana Starostę, aby ściśle stosował przepisy ustawy łowieckiej z 13 lipca 1909 Dz. k. Kr. Nr. 2 ex 1920 i czuwał na podstawie § 39 tej ustawy, aby Spółki łowieckie i ich wydziały przestrzegały przepisów ustawy.

Za Wojewodę:
POPIEL w. r.

22

L. 1771 VIIa ex 1921.

Stanisławów, dnia 29 grudnia 1921.

W sprawie podziału Województw pomiędzy inspektorów szkół rolniczych.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych do czasu postanowiło nie obsadzać stanowisk wojewódzkich inspektorów szkół rolniczych w każdem Województwie, a cały teren Państwa podzielić pomiędzy obecnie czynnych inspektorów.

W myśl powyższego inspektor w Krakowie p. Zacara, będąc stałym pracownikiem Województwa Krakowskiego, będzie miał kontrolę nad niższem szkoln. rolniczem i w Województwie Lwowskiem, Tarnopolkiem oraz Stanisławowskiem.

Poleca się przeto Starostwu, aby zawiadomiło wszystkich w miejscu interesowanych oraz instytucje które posiadają szkoły rolnicze w tamt. powiecie, aby we wszelkich sprawach, dotyczących niższego szkolnictwa rolniczego, oraz oświaty rolniczej pozaszkolnej nie zwracali się bezpośrednio do Ministerstwa Rolnictwa ale za pośrednictwem Województwa, ewentualnie wojewódzkiego inspektora szkół rolniczych w Krakowie

Wojewoda JURYSTOWSKI w. r.

WYDZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

23.

L. 676 VIII ex 1921.

Stanisławów, dnia 16 grudnia 1921.

W sprawie wzajemności przemysłowej ze Stanami Zjednoczonemi A. P.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1921 Nr. 11—3063 wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych zawiadamiam, że wobec oficjalnego stwierdzenia wzajemności ze strony Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej należy z uwagi na postanowienia § 8 ustawy przemysłowej traktować obywateli tamtejszych co do nabywania i wykonywania uprawnień przemysło-

wych na równi z obywatelami polskimi nie żądając w poszczególnych wypadkach żadnych osobnych zaświadczeń wzajemności.

Za Wojewodę: POPIEL w. r

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

24.

L. 749 IX ex 1921.

Stanisławów, dnia 17 grudnia 1921.

Umieszczanie dzieci w schroniskach na koszt Państwa.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej oznajmiło reskryptem z 11 października 1921 Nr. 1655 X, że koszta połączone z umieszczeniem w zakładach opiekuńczych i utrzymywaniem dzieci, pozbawionych opieki, o ile dzieci te mają przynależność do gmin na terenie Rzeczypospolitej, winny pokrywać właściwe gminy.

Tylko w poszczególnych wypadkach, gdy ustalenie przynależności gminnej dziecka nie jest możliwe, wydatki połączone z takiem ulokowaniem i utrzymaniem dziecka, będzie pokrywało wymienione Ministerstwo.

W razie zgłoszenia się takiego dziecka o nieustalonej przynależności gminnej i pozostającego bez opieki, winno Starostwo zbadać, czy rzeczywiście nie posiada ono rodziców lub opiekunów, obowiązanych prawnie do opieki, względnie czy nie rozporządza żadnemi środkami i przedłożyć odnośne akta Województwu wraz z swym wnioskiem.

Wojewoda:
w z. POPIEL w. r.

25.

L. 1138 IX. ex 1921.

Stanisławów, dnia 30 grudnia 1921.

Niewłaściwe wnoszenie podań bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Do wszystkich panów Starostów.

Różne organizacje i instytucje jakoteż osoby pojedyncze wnoszą bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej prośby o subwencje, zasiłki i tp. Z uwagi, że Ministerstwo prośby takie przesyła Wojewódzkim Wydziałom Pracy i Opieki Społecznej bądź to do załatwienia w granicach ich kompetencji, bądź celem zbadania, zaopiniowania i przedstawienia wniosku, oznajmiło Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z 12 grudnia 1921 r. Nr. 3292 IX, że prośby takie nie powinne być wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa lecz do Wojewódzkiego Wydziału Pracy i Opieki Społecznej, gdyż podania i prośby wnoszone bezpośrednio do Ministerstwa powodują niepotrzebnie korespondencję i zwłokę w załatwieniu sprawy.

Polecam przeto Panu Staroście podać powyższe do powszechnej wiadomości w sposób właściwy.

Wojewoda: JURYSTOWSKI w. r.

RUCH SŁUŻBOWY.

Wojewoda zamianował komisarza powiatowego Dra Ludwika Ungera sekretarzem Województwa w VIII stopniu służbowym i przeniósł go z Doliny do Stanisławowa przeznaczając do służby w Wydziale Prezydjalnym Województwa.

Wojewoda zamianował Włodzimierza Maudyczewskiego prowizorycznie komisarzem powiatowym w IX stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Województwie.

Wojewoda zamianował kancelistkę Kazimierę Gruszecką zajętą przy Starostwie w Stanisławowie oficjałem kanc. w X stopniu służbowym.

Wojewoda zamianował Tadeusza Wiszniewskiego kancelistą w XI stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Starostwie w Tłumaczu.

Wojewoda zamianował Józefa Jaworskiego kancelistą w XI stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Starostwie w Horodence.

Wojewoda zamianował referentkę pow. Komisji zasiłkowej w Stanisławowie Helenę Dawidowiczównę maszynistką w XI stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia w Stanisławowie.

Wojewoda przeniósł kancelistę Stanisława Bidzińskiego z Nadwórnej do Skolego, przeznaczając go do służby w tamt. Starostwie.

Dział nieurzędowy.

1.

L. 3811 IIc.

Stanisławów, dnia 28 grudnia 1921.

Gmina Szwejków, zmiana okręgu doręczeń.

Obwieszczenie.

Według pisma Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 13 grudnia 1921 r. L. 139751 IV z dniem 1 stycznia 1922 r. wyłącza się gminę Szwejków z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Kowalówka Monast. i przydziela się ją do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Monasterzyska.

Za Wojewodę POPIEL w. r.

2.

L. 313 VI ex 1921.

Stanisławów, dnia 17 grudnia 1921.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Mozes Landesberg kierownik apteki przy szpitalu wojsk wym w Koł myji wniósł dnia 28 lipca 1921 do b Namiestnictwa podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Kałuszu w Rynku lub przy ul. D lińskiej.

Województwo Stanisławowskie wzywa zatem tych posiadaczy aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w czterech tygodniach, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa w Kałuszu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę: Dr. MILEWSKI w. r.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.